

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Evighetens store gaver: Jesu Kristi forsoning, oppstandelse, gjenopprettelse

Av eldste Gerrit W. Gong
i De tolv apostlers quorum

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

I påsken i Jesus Kristus finner vi fred, tilblivelse og tilhørighet – det som varig er ekte og gledesfylt, lykkelig og evig, ber jeg om.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful

For mange år siden lærte vi bibelvers ute-nat i vår evangelieklasse tidlig om morgenen. Naturligvis ble jeg tiltrukket av korte skriftsteder. Dette omfattet Johannes 11:35– det korteste verset i Skriftene, bare to ord – “Jesus gråt”.

Det at Jesus gråter i sorg og glede, vitner for meg nå om den mirakuløse realitet: Guds guddommelige Sønn kom inn i det fysiske jordeliv og lærte i kjødet hvordan han alltid skulle være hos oss og velsigne oss.

Når vi roper ut i sorg eller glede, forstår Jesus Kristus det fullkomment. Han kan være til stede i øyeblikkene da vi mest trenger evighetens store gaver: Jesu Kristi forsoning, oppstandelse og gjenopprettelse.

Maria og Marta gråter for sin bror Lasarus, som har dødd. Beveget av medlidenhet gråter Jesus. Han vekker Lasarus til liv.

Jesus tar Jerusalem i øyesyn kvelden før den jødiske påske. Han gråter, ute av stand til å samle sitt folk som en høne ville samle sine kyllinger. I dag gir hans forsoning oss håp når vi sørger over det som kunne ha vært.

Olivenhagens Herre gråter når han spør sine tjenere, som kan innbefatte oss som omsorgs-brødre og -søstre: “Hva mer kunne jeg ha gjort for min olivenhage?”

Maria står berøvet ved graven. Jesus spør mildt: “Hvorfor gråter du?” Han vet at “om kvelden kommer gråt som gjest, om morgenen er det frydesang.” Oppstandelsen bringer daggry til alle.

I Mormons boks land, idet den trofaste for-

multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He weeps.

"And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

"And when he had done this he wept again."

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. "I would give anything to see her again," he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, "Todos mis hijos están aquí en el templo hoy" — "All my children are here in the temple today." Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, "Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members."

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. "For fifty years," the widow sobbed, "I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark."

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things

samling reiser seg for Jesus, er hans glede fullkommen. Han gråter.

"Og han tok deres små barn en for en og velsignet dem og ba til Faderen for dem.

Og da han hadde gjort dette, gråt han igjen."

Dette er påske i Jesus Kristus: Han besvarer vårt hjertes lengsler og vår sjels spørsmål. Han tørker våre tårer, bortsett fra våre glederårer.

Når tårene renner, hender det at vi forlegent ber om unnskyldning. Men å vite at Jesus Kristus forstår livets smerter og gleder kan gi oss styrke utover vår egen når vi navigerer mellom bittert og søtt.

I Sør-Amerika hulker en far. En gnist i livet hans, hans unge datter, er død. "Jeg ville gitt hva som helst for å se henne igjen," gråter han i armene mine. Jeg gråter også.

Ved innvielsen av Puebla Mexico tempel ble en kjær søsters ansikt vått av glederårer. Trekkenes hennes utstråler tro og oppofrelse. Hun sier: "Todos mis hijos están aquí en el templo hoy" — "Alle mine barn er her i tempelet i dag." Generasjoner som er samlet i Herrens hus, fremkaller gledens og takknemlighetens tårer.

I en grusom borgerkrig gjorde familier og naboer uenevnelige ting mot hverandre. Bitre tårer viker sakte for håpet. Med skjelvende stemme sier en kvinne i en liten landsby: "Nabo, før jeg går i graven, vil jeg at du skal vite hvor du kan finne dine savnede familiemedlemmer."

En brud som stråler og en kjekk brudgom blir beseget i Herrens hus. Hun er 70 år gammel, og det samme er han. En vakker brud, hun har verdig ventet på denne dagen. Hun svinger sjenert sin brudekjole fra side til side. Vi gråt av glede. Guds løfter blir oppfylt. Hans pakter gir velsignelser.

Mens den unge Boyd K. Packer var hjemmelærer hos en søster som var enke, lærte han en tander lærdom. Etter en uenighet med ektemannen, hadde søsteren kommet med en siste sårende bemerkning. En uventet ulykke tok hennes manns liv den dagen. "I femti år," hulket enken, "har jeg levd i helvete vel vitende om at den siste ordene han hørte fra mine lepper, var den bitende, ondskapsfulle bemerkningen."

Påske i Jesus Kristus hjelper oss å reparere, forsone og rette opp våre relasjoner på begge sider av sløret. Jesus kan helbrede sorg. Han kan muliggjøre tilgivelse. Han kan befri oss og andre

we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency

fra ting vi eller de har sagt eller gjort som ellers holder oss bundet i fangenskap.

Påske i Jesus Kristus lar oss føle Guds god-kjennelse. Denne verden forteller oss at vi er for høye, for lave, for brede, for smale – ikke smarte, pene eller åndelige nok. Gjennom åndelig forvandling i Jesus Kristus kan vi unnsnippe svekkende perfeksjonisme.

I påskens glede synger vi: "Døden tapte, vi er fri, Kristus kunne seier gi." Kristi oppstandelse frigjør oss fra døden, fra tidens skrøpeligheter og fysiske ufullkommenheter. Jesu Kristi forsoning gjenoppretter oss også åndelig. Han blødde fra hver pore, gråt blod så å si, for å gi oss en flukt fra synd og adskillelse. Han gjenforener oss, hele og hellige, med hverandre og Gud. I alle gode ting gjenoppretter Jesus Kristus rikelig – ikke bare det som var, men også det som kan bli.

Jesu liv og lys vitner om Guds kjærlighet til alle sine barn. Fordi Gud vår Fader elsker alle sine barn i alle tidsaldre og land, finner vi hans kjærlige innbydelse til å komme og finne fred og glede i ham i mange tradisjoner og kulturer. Hvor som helst, når som helst og hvem vi enn er, har vi guddommelig identitet til felles som barn av samme Skaper. I lignende ånd har følgere av islam, jødedom og kristendom felles religiøs arv i fader Abraham og paktsforbindelse gjennom hendelser i det gamle Egypt.

Abraham kom til Egypt og ble velsignet.

Josef, som ble solgt til trelldom i Egypt, visste at Faraos drøm betydde syv år med overflod etterfulgt av syv år med hungersnød. Josef reddet sin familie og sitt folk. Josef gråt da han så Guds større plan, der alle ting samvirker til det gode for dem som holder sine pakter.

Moses, som vokste opp i Egypt i Faraos husstand, mottok og gjenga senere nøklene til innsamlingen av Guds barn.

I oppfyllelse av profeti søkte Josef, Maria og Jesusbarnet tilflukt i Egypt. I Kairo sier en hengiven troende muslim ærbødig: "Koranen lærer oss at Josef, Maria og Jesusbarnet fant trygghet og et fristed i mitt land. I mitt land spiste Jesus som smårolling det vi spiser, tok sine første skritt, sa sine første ord. Her i mitt land tror vi at trærne bøyde seg ned for å gi ham og hans familie frukt. Hans opphold i mitt hjemland velsignet vårt folk og land."

Guds plan for moralsk og jordisk han-

allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to

dlefrihet gjør det mulig for oss å lære av egen erfaring. Noen av våre største lærdommer i livet har sin opprinnelse fra ting vi aldri ville velge. I kjærlighet steg Jesus Kristus ned under og steg opp over alt. Han fryder seg over våre guddommelige evner til kreativitet og glede, vennlighet uten håp om belønning, tro til omvendelse og tilgivelse. Og han gråter av sorg over gedigheten i vår menneskelige lidelse, grusomhet, urettferdighet – ofte forårsaket av menneskers valg – og det samme gjør himlene og himmelens Gud med dem.

Påskehøytiden hver vår vitner om at åndelig rekkefølge og sammenfall i tid er en del av det guddommelige mønsteret for forsoning, oppstandelse og gjenopprettelse gjennom Jesus Kristus. Dette hellige og symbolske sammenfallet inntrer ikke ved en tilfeldighet. Palmesøndag, Den stille uke og påskedagen feirer Kristi forsoning og oppstandelse. Som i dag, hver 6. april, minnes vi etableringen og organiseringen av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Denne gjenopprettelsen er en grunn til at vi samles til generalkonferanse den første søndagen hver april.

Gjenopprettelse kom også da den oppstandne Jesus Kristus, Moses, Elias og Elijah gjenga prestedømsnøkler og -myndighet i det nylig innviede Kirtland tempel 1. påskedag 1836. I denne settingen på den dagen kom Guds myndighet og velsignelser til Jesu Kristi gjenopprettede kirke for å samle inn hans barn, forberede hans barn til å vende tilbake til ham og forene familier for evigheten. Gjenopprettelsen den dagen oppfylte profetier ved å finne sted på både 1. påskedag og på pesach.

Jeg besøkte nylig Kirtland tempel blant flere hellige steder i Ohio, der profeten Joseph og andre i et syn så Gud vår Fader og hans Sønn Jesus Kristus. Profeten Joseph så hvordan himmelen er. I himmelen frelser vår himmelske Fader, gjennom Jesus Kristus, “alle sine henders gjerninger” i et herlighetsrike. De eneste unntakene er de som bevisst “fornekter Sønnen etter at Faderen har åpenbart ham”.

Da hans jordiske virke begynte, erklærte Jesus sin misjon om å velsigne oss hver især med alt vi er villige til å motta – i alle tidsaldre, alle land, alle omstendigheter. Etter å ha fastet i 40 dager, gikk Jesus inn i synagogen og leste: «Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne evangeliet for fattige. Han har sendt meg for å forkynne for fanger at de skal få frihet

the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Ap- point unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteous- ness.”

Each Easter season, we celebrate, as a sym- bolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

og for blinde at de skal få syn, for å sette under- trykte fri.”

Fattige, [nedbrutte,] fangne, blinde, under- trykte – det er hver enkelt av oss.

Jesajas bok viderefører det messianske løfte om håp, befrielse, forsikring: “Gi de sørgende i Sion hodepyrd istedenfor aske, gledes olje istedenfor sorg, lovprisnings drakt istedenfor en avmektig ånd.”

Derfor roper vi ut: “Jeg vil glede meg i Her- ren, min sjel skal fryde seg i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt, i rettferdighetens kappe har han svøpt meg.”

Hver påske feirer vi, som en symbolsk helhet, evighetens store gaver gjennom Jesus Kristus: Hans forsoning, hans (og løftet om vår) bok- stavelige oppstandelse, gjenopprettelsen av hans kirke i de siste dager med prestedømsnøkler og myndighet til å velsigne alle Guds barn. Vi gleder oss over frelsens drakt og rettferdighetens kappe. Vi roper “Hosianna til Gud og Lammet!”

“For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.”

Måtte vi alle i Jesus Kristus finne forsoning, oppstandelse og gjenopprettelse – fred, å bli og å høre til – det som varig er ekte og gledesfylt, lykkelig og evig, ber jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen.